

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 253. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387326848/facsimile.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: Noveller

de smykked den Pige under lysteligt Spil
til Brud paa Treugersdagen.

Den Snedker han klaged sig noget for hans Kiste.
»Hvem skal nu betale mig og tage den?»
»Det skal jeg,« sagde Mogens, »det faar at blive den sidste!
Til redelig jeg dør, jeg vil have den.«

»Den var ikke saameget slem,« sagde Kirsten Mortens, »hvis det ellers er sandt.«

»Da er denne her sand,« sagde Jens Jensen, ham Høsekræmmeren --
I kender ham vel -- han var kommen ind ad Døren i det samme God-
lag. -- Han bor ellers en fire Mil her Øster paa; men naar han drager
om i Byerne og tinger Hoser, og det bliver for silde for ham at kom-
me hjem, saa lægger han sig gerne ind hos Skolemesterens. -- Nuda,
saa satte han sig ned og gav sig til at fortælle, ligesom jeg nu siger det
efter ham:

»Dengang at jeg skulde første Gang paa Sessionen, da manglede min
Fader knap og nap fire Aar i tre Snese. Saa fulgtes han og min Moder
ad op i Præstegaarden med en Skaal Smør og en mægtig stor sort
Kok. Præstemadammen beholdt baade Smørret og Kokken; men
Præsten, det var ellers en dejlig Mand og meget god mod Fattigfolk;
men han vilde alligevel ikke gøre min Fader ældre, end han var, og
saa maatte jeg springe Soldat -- Rytter skulde jeg sige. Jes Persen slap
bedre, for han fik en Recept paa nogle Apothekersager til at smøre
sine Øjne i, og saa fik de saadan en rød Haandtering, hvergang han
kom paa Session; men det kostede og hans Fader en Halvhundredda-
lerseddél.

Skolen var slem; jeg skal svare til. Lejtmanten kunde irte ens Ryg.
Det var en dygtig Karl til at forstå sin Eksercits; men naar han sagde:
»Karl! Du rider som en Agurk!« saa var han ikke naadig.

Det var i Krigens Tid. Dengang jeg kom ud af Skolen, kom jeg ind
til Regimentet; vor Eskadron laa i Eckernförde, men saasnart jeg
kom, marcherede vi ind i Mecklenborg. Der laa Franskmanden; det
var nogle smaa, gesvindte Karle. De kørte paa, det gik som Kæp i